

כח לחודש

קלה א תללויה תללו את שם יהוה תללו עברי יהוה :
 ב שעמדים בבית יהוה בחצרות בית אלהינו : ג תללויה
 פי טוב יהוה זמרו לשמו כי נעים : ד כי יעקב בחר לו יה ישראל
 שימוש תהלים

למי שיש לו מחשבת עבודה זרה שישוב בתשובה

הללו את שם ה' (קלה, א): [שימוש תהלים לפרק קלה] לשוב בתשובה שלמה לפני ה'. יאמר אותו
 בכל יום אחר תפלתו בשחרית במנחה ובערבית ורוח נכון יתחדש בקרבו.

זוהר תהלים

ממה שגלה הכתוב ידענו שהקדוש ברוך
 הוא נטל את יעקב לגורלו, שכתוב (דברים
 לב) כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו.

אשרי חלקם של ישראל שהקדוש ברוך
 הוא התרצה בהם להדבק בהם ולהיות
 להם חלק ושהם יהיו בחלקו

כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו (קלה,
 ד): [זוהר ח"ב פ' בשלח (דף מ"ח:)] ועוד ויסר
 את אפן מרכבתיו - בא ראה, אשרי חלקם
 של ישראל שהקדוש ברוך הוא התרצה
 בהם להדבק בהם ולהיות להם חלק,
 ושהם יהיו בחלקו. זהו שכתוב (דברים יג)
 ובו תדבקון. וכתוב (שם ד) ואתם הדבקים
 בה' אלהיכם. בה' ממש. וכתוב (תהלים קלה)
 כי יעקב בחר לו יה. וכתוב כי חלק ה' עמו
 יעקב חבל נחלתו. שהוציא אותם מזרע
 קדוש להיות חלקו, ועל זה נתן להם תורה
 קדושה עליונה גנוזה אלפים שנים עד
 שלא נברא העולם, והרי זה נאמר. ומשום
 אהבתו נתן אותה לישראל ללכת אחריה
 ולדבק בה.

כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו (קלה,
 ד): [זוהר ח"ב פ' תרומה (דף קכ"א:)] ידבר ה'

לא ידענו מי בחר את מי - אם הקדוש
 ברוך הוא בחר את יעקב, אם יעקב בחר
 לו את הקדוש ברוך הוא

כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו (קלה,
 ד): [זוהר ח"א פ' ויצא (דף קס"א:)] ויחמנה -
 מה זה ויחמנה? בא ראה, בשעה שרוח
 צפון נושבת, המים קופאים ולא נמשכים
 לחוץ ולא משקים, משום שהדין תלוי,
 וקר הצפון מקפיא את המים.
 וכשמתעוררת רוח הדרום, מתחממים
 המים והקפאון שלהם עובר ושופעים. אז
 הכל משקים, משום שהחם של הדרום
 מפשירים המים, וכלם מתחממים
 ושמים לשתות מאותו הקר של הצפון
 שהיה להם בראשונה. זהו שכתוב
 ויחמנה. ויחמנה, והרי [ולא] כתוב ויחמו.
 אלא שהם כלם נקבות. ועל זה התפנן
 יעקב לעשות מעשה בחכמה, וזהו שכתוב
 ויקח לו יעקב מקל לבנה לח וגו'. פתח
 [רבי אלעזר] ואמר, כי יעקב בחר לו יה
 ישראל לסגלתו. בא ראה, כי יעקב בחר לו
 יה, עד כאן לא ידענו מי בחר את מי - אם
 הקדוש ברוך הוא בחר את יעקב, אם
 יעקב בחר לו את הקדוש ברוך הוא, אלא

זוהר תהלים

ובאותו אור נסתר הפה בו מי שלא הכה, האיר בו מי שלא האיר, ואז יצא אור אחד שהוא עדון לעדון, להשתעשע, לגנוז אור דקיק ונסתר בתוך אותו האור. ואותו אור שהוא עדון לעדון, נסתר, התקיימו (ג'קמו) ונתקנו בו ששה רשומים שלא ידועים, פרט לאותו אור דקיק כשנכנס להגנוז עדון בעדון, אור באור. והאור הזה שיוצא מתוך האור הדקיק, הוא מפחיד ואימתני ותקיף יותר, וזה התפשט ונעשה עולם אחד שמאיר לכל העולמות, עולם נסתר שלא ידוע כלל, ובתוכו דרים שש רבוא אלה של אותם דירים וחילות ומחנות העליונות. וכיון שהוציא אותם ונתקנו כאחד, אז הוא חבור אחד, והם סוד של אות וי"ו שהתחברה באותו עולם נסתר, ואז כתוב פי יעקב בחר לו יה. כשיוצא וי"ו ונתקן מתוך י"ה, אז ישראל לסגלתו. לשאר בני העולם לא נתנה רשות לעלות כן, אלא רק לסגלתו, מקום שנוטל וכונס הכל, וזוהי דרגה למטה, ומתוך זה נוטלים למעלה בסתר הרצון, אבל לא בגלוי כמו שנטל יעקב. זהו שכתוב ויקחו לי תרומה.

מה זה לסגלתו? אמר לו שלשת האבות נקראו סגלה

פי יעקב בחר לו יה וגו' (קלה, ד): [זוהר ח"ג פ' במדבר (ד' ק"ט) פתח ואמר, (במדבר כג) מה אקב לא קבה אל ומה אזעם לא זעם ה'. בא ראה, כמו שיש למעלה יש למטה. למעלה יש ימין ויש שמאל - למטה ישראל והעמים. ישראל אחרים לימין בקדשת המלך הקדוש. העמים עובדי

אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו וגו'. רבי חייא פתח, (תהלים קלה) פי יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו. כמה חביבים ישראל לפני הקדוש ברוך הוא, שהתרצה בהם ורצה להדבק בהם ולהתקשר עמם, ועשה אותם עם יחידי בעולם, שכתוב (שמואל ב ז) ומי כעמך פִּי־יִשְׂרָאֵל גוי אחד בארץ, והם התרצו בו והתקשרו בו. זהו שכתוב פי יעקב בחר לו יה, וכתוב (דברים לב) פי חלק ה' עמו. ונתן לשאר העמים שליטים גדולים ממנים עליהם, והוא נטל את ישראל לחלקו.

פי יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו (קלה, ד): [זוהר ח"ב פ' תרומה (ד' קכ"ו)] בא וראה, פי יעקב בחר לו יה - סוד עליון למעלה. כיון שהשלים ונקרא ישראל, אז לסגלתו, נטל הכל בכל הצדדים, ונטל למעלה ונטל למטה, ונשלם בכל. אמר רבי שמעון, הרי שנינו, כשברא הקדוש ברוך הוא את העולם, חקק בחקיקותיו של סודות האמונה תוך קלפות בסודות עליונים, וחקק למעלה וחקק למטה, והכל בסוד אחד, בסוד גלופי השם הקדוש יהו"ה, ששולט באותיותיו מעלה ומטה, ובסוד זה נתקנו העולמות - העולם העליון והעולם התחתון.

העולם העליון נתקן בסוד של אות י', נקדה עליונה ראשונה שיצאה מתוך הנסתר והגנוז שלא ידוע, ולא עומד להודע ולא נודע כלל, עליה של סוד האין סוף, ומתוך סתר זה מאיר אור אחד דקיק ונסתר, כולל בתוכו כלל כל האורות.

לְסִגְלָתוֹ: הַ כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל יְהוָה וְאֶרְוֵנוּ מִכָּל אֱלֹהִים
וְכָל אֲשֶׁר חָפֵץ יְהוָה עָשָׂה בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיָּמִים וְכָל תְּהוֹמוֹת:
וּמַעַלָּה נְשָׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים לְמַטֵּר עָשָׂה מוֹצֵא רוּחַ מְאוֹצְרוֹתָיו:
ח שֶׁהִבָּה בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם מֵאֲדָם עַד בְּהֵמָה: ט שָׁלַח אֹתוֹת וּמִפְתִּיחַ בְּתוֹכָבִי

זוהר תהלים

שישאל בגלות, היא ודאי הולכת כנחש. נחש, כשהוא (בדין) כופף ראשו לעפר, עולה הזנב, שולט ומכה את כל אותם שנמצאים לפניו. אף כך כעת בגלות - כגון זה הראש כפוף לעפר, והזנב שולט. מי עשה שהזנב יעלה למעלה, ישלט ויכה? הראש שמתכופף למטה. ועם כל זה, מי מנהיג את הזנב ומי מסייע למסעיו? זה הראש. אף על גב שהוא כפוף לעפר, הוא מנהיג את מסעיו. בגלל זה, קולה כנחש ילך.

ועכשיו, שאר העמים שהם אֲחוּזִים בְּזָנְבָם, עולים למעלה, ושולטים ומכים, והראש כפוף לעפר, כמו שנאמר (עמוס ה) נפלה לא תוסיף קום וגו'. ועם כל זה, הראש הזה מנהיג את הזנב ושומר (ומסיע) אותו, כמו שנאמר (שיר השירים א) שִׁמְנֵי נִטְרָה אֶת הַכְּרָמִים. אלה עמים עובדי כוכבים ומזלות, שהם הזנב. בא רבי יהודה, ונשק ידיו ואמר, אלמלא לא שאלתי דבר בעולם, אלא ששאלתי זה והרוחתי אותו - די לי, שעכשיו ידעתי עמים עובדי כוכבים ומזלות ושלטונם איך מנהג. אשרי חלקם של ישראל, שעליהם כתוב (תהלים קלה) כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה וגו'. אמר לו רבי אלעזר, מה זה לסגלתו? אמר לו, שלשת האבות הללו נקראו סגלה, בין למעלה בין למטה, כמו

כוכבים ומזלות לשמאל, לצד רוח הטמאה. וכלם למטה מכל דרגות השמאל. וכל הדרגות אֲחוּזוֹת זו בזו עד שתליות מהראש. וכמו שהראש נוסע, באותו הגון נוסע הזנב, שהוא תחתון. מה הטעם? משום שאחוז בו. ומשום זה העמים עובדי כוכבים ומזלות, באותו צד הטמאה שלהם כך מנהגים. בלעם השתמש בכל הדרגות התחתונות, והוא היה רואה בתחתון הזה, שהוא הזנב, שלא יכול להתנהג אלא בראש. משום כך אמר מה אקב לא קבה אל, (שהוא הראש משום) שאותו הראש העליון אינו נמצא בדין באותם הימים. ואף על גב שהאל הזה בארנו, המלכות הקדושה הזו לוקחת שם כמו הכל, והטוב והחסד של העולם הזה, (בארנו במקום אחר עליון, והוא טוב וחסד של העולם, המלכות הקדושה הזו לוקחת שם כמו שלמעלה) ומשום זה נקראת אל, אלא שהוא זועם בכל יום, שנמצא בו דין.

ובא ראה, אל שדי בארנו שבו הנאת העולם, והוא אמר לעולם די. שהרי האל זה הוא שמזדוג עמו, ומשום כך נקרא אל שדי, אל של שדי. ועל זה מה אקב לא קבה אל. משום כך, כמו שמתעורר הראש - כך מתעורר התחתון. בכה רבי אלעזר, פתח ואמר, (ירמיה מו) קולה כנחש ילך וגו'. כעת (כמו זה)